



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Καλλιθέα

29/07/2016

Αριθμός απόφασης: 2770

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 210 9586156

ΦΑΞ : 210 9531321

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014/09.04.2014 (ΦΕΚ 975 / τ. Β' / 17.04.2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 01.04.2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της ατομικής επιχείρησης....., με αντικείμενο εργασιών Κατοίκου....., κατά της υπ' αριθμό Πράξης Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου διαχειριστικής περιόδου 01/01/2003 - 31/12/2003, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθμόΠράξη Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου διαχειριστικής περιόδου 01/01/2003 - 31/12/2003, της οποίας ζητείται η

ακύρωση , καθώς και την απόέκθεση ελέγχου προστίμου Φ.Π.Α. του υπαλλήλουτης Δ.Ο.Υ. Βόλου.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Βόλου.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος Υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμόΠράξη Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α (άρθρου 6 του ν.2523/1997 όπως τροποποιήθηκε με το αρ. 55 του Ν.4174/2013) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντα πρόστιμο ΦΠΑ συνολικού ποσού 18.283,32 € για τη διαχειριστική περίοδο....., επειδή έλαβε και καταχώρησε στα τηρούμενα βιβλία της, **πέντε (5) εικονικά ΤΠΥ** ως προς το πρόσωπο του εκδότη, συνολικής καθαρής αξίας 33.858,00€, από την επιχείρησημε αρχική επωνυμίασύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 2523/1997 του ΦΠΑ. Το εν λόγω ειδικό πρόστιμο είναι ισόποσο με το τριπλάσιο του φόρου που εξέπεσε ο προσφεύγων ως λήπτης εικονικού φορολογικού στοιχείου, ήτοι $6.094,44 \text{ €} \times 3 = 18.283,22 \text{ €}$.

Η παράβαση αφορά την λήψη και καταχώρηση στα βιβλία του προσφεύγοντος **πέντε (5) εικονικών** φορολογικών στοιχείων καθαρής αξίας 33.853,πλέον ΦΠΑ ποσού 6094,44€ τα οποία εκδόθηκαν από την εταιρία με την επωνυμία

Τα επίδικα φορολογικά στοιχεία αναλυτικά είναι τα ακόλουθα:

α/α	Είδος στοιχείου	Αριθμός & ημερομηνία	Εκδότης	Καθαρή αξία	Φ.Π.Α.	Συνολική αξία
1	Τιμολόγιο Παροχής Υπηρεσιών			10.700€	1.926€	12.626 €
2	Τιμολόγιο Παροχής Υπηρεσιών		>>	14.400€	2.592,€	16.992€
3	Τιμολόγιο Παροχής Υπηρεσιών		>>	2.930€	527,40€	3.457,40€
4	Τιμολόγιο Παροχής Υπηρεσιών		>>	2.896€	521,28 €	3.417,28€
5	Τιμολόγιο Παροχής Υπηρεσιών		>>	2.932,€	527,76 €	3.459,76€

Σύνολο	33.858€	6.094,44€	39.952,44€
--------	---------	-----------	------------

Η ως άνω παράβαση εδράζεται επί της απόΈκθεσης Ελέγχου Προστίμου Φ.Π.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου αφορμή της οποίας αποτέλεσε η απόΈκθεση Ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης και των ελεγκτώνη οποία έκρινε ότι η ελεγχόμενη επιχείρησηκαι νυνδεν είχε τη δυνατότητα πραγματοποίησης των συναλλαγών που περιγράφονται στην έκθεση ελέγχου και συνεπώς όλα τα φορολογικά στοιχεία που εξέδωσε προς τον προσφεύγοντα είναι ΕΙΚΟΝΙΚΑ ως προς το πρόσωπο, και ΠΛΑΣΤΑ ως ουδέποτε θεωρήθηκαν από την Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Θεσσαλονίκης και (συνεπώς το Ελληνικό Δημόσιο δεν εισέπραξε τον αναλογούντα Φ.Π.Α. των κρινόμενων Τιμολογίων παρόλο που αυτά κρίθηκαν ΕΙΚΟΝΙΚΑ ως προς το πρόσωπο του εκδότη ενώ η ελεγχόμενη επιχείρηση διενήργησε **έκπτωση** του Φ.Π.Α. των κρινόμενων τιμολογίων) και ως εκ τούτου καταλογίστηκε πρόστιμο ίσο με το τριπλάσιο του φόρου ήτοι 6.094,44 € x 3 = 18.283,22 €.

Μετά την εκδίκαση της προσφυγής εκδόθηκε η υπ' αριθμ.απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Βόλου από την οποία προέκυψε ότι το Δικαστήριο δέχθηκε την προσφυγή και ακύρωσε την υπ' αριθμόαπόφαση επιβολής προστίμου Φ.Π.Α. του άρθρου 6 του Ν. 2523/1997 της Δ.Ο.Υ. Ν. Ιωνίας Μαγνησίας επειδή δεν προηγήθηκε η σύνταξη έκθεσης ελέγχου Φ.Π.Α. και η έκδοση πράξης Φ.Π.Α. ώστε να προσδιοριστεί το σύνολο των εισροών-εκροών και το συνολικό ποσό του Φ.Π.Α. που ο προσφεύγων τυχόν εξέπεσε η του επεστράφη κατά την ένδικη χρήση, λόγω λήψης των επίμαχων εικονικών τιμολογίων.

Επειδή το τμήμα ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Ν. Ιωνίας Μαγνησίας έχει μεταφερθεί στην Δ.Ο.Υ. Βόλου, η επανάληψη διαδικασίας διενεργήθηκε από την Δ.Ο.Υ. Βόλου.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Τα τιμολόγια που εκδόθηκαν κατά την ελεγχόμενη διαχειριστική περίοδο αφορούσαν πραγματικές συναλλαγές και ο ίδιος δεν ήταν δυνατόν να γνωρίζει ότι ο εκδότης των εν λόγω τιμολογίων εμφάνιζε εικονικότητα ως προς τις υποτιθέμενες συναλλαγές τους.
2. Ο ισχυρισμός της φορολογικής αρχής ότι ο προσφεύγων μείωνε τον φόρο με την λήψη των εικονικών τιμολογίων δεν ευσταθεί, εφόσον ο ίδιος καταχωρούσε τα πάντα στα βιβλία της επιχείρησής του και ως εκ τούτου αφενός αποδεικνύεται περιτράνως ότι δεν γνώριζε ότι τα ληφθέντα τιμολόγια ήταν εικονικά.
3. Δεν υπήρχε καμία πρόθεση φοροδιαφυγής.
4. Κηρύχθηκε αθώς ως προς το ποινικό μέρος της υπόθεσης από το Ποινικό Δικαστήριο με την υπ' αριθμόαπόφαση.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 19 παρ.4 του Ν. 2523/97 ορίζεται ότι : «Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία.

Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας.....»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 66 του Δωδέκατου Κεφαλαίου του Ν. 4174/2013 όπως αυτό αναριθμήθηκε και ισχύει με το άρθρο 8 του Ν.4337/2015 και το οποίο αντικατέστησε την ως άνω διάταξη του ν.2523/1997 : «.....Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή νομική οντότητα ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 2523/1997: «1.Στο Φ.Π.Α. όταν μετά από έλεγχο αποδειχθεί ότι ο υποκείμενος στο φόρο, ως λήπτης εικονικού φορολογικού στοιχείου ή στοιχείου το οποίο νόθευσε αυτός ή άλλοι για λογαριασμό του, διενήργησε έκπτωση φόρου εισροών ή έλαβε επιστροφή φόρου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί Φ.Π.Α., ή ως εκδότης δεν απέδωσε φόρο, με βάση πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, επιβάλλεται ειδικό πρόστιμο ισόποσο με το **τριπλάσιο** του φόρου που εξέπεσε ή που επιστράφηκε ή δεν απέδωσε, ανεξάρτητα αν δεν προκύπτει τελικά ποσό φόρου για καταβολή...2. Η έννοια των πλαστών και εικονικών στοιχείων ορίζεται από τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 19 του παρόντος νόμου.»

Επειδή, όταν αποδίδεται σε επιτηδεύματά η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ'

αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο (ΣτΕ 506/08-02-2012)).

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 ΣτΕ όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποίησώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η καταχώρηση και μόνο των επίμαχων τιμολογίων στα βιβλία του τον καθιστά αμέτοχο της εικονικότητας της συναλλαγής πρέπει να απορριφθεί. Και τούτο, διότι μόνη η καταχώριση των ληφθέντων φορολογικών στοιχείων δεν αρκεί, ενόψει και των ειδικότερων εκτιμήσεων της φορολογικής αρχής, για την απόδειξη της πραγματοποίησης των αμφισβητούμενων συναλλαγών (ΣτΕ 116/2013).

Επειδή, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει

στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (ΣτΕ 505/2012, 4037-4039/2011, 1498/2011, 3528/2010, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του στοιχείου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (ΣτΕ 722/2014, 1314/2013, 116/2013, 1126/2010, 1184/2010). Επομένως, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι δεν ήταν δυνατόν να γνωρίζει ότι οι εκδότες των τιμολογίων εμφάνιζαν εικονικότητα ως προς τις συναλλαγές τους και ότι ο ίδιος λειτουργούσε «καλή τη πίστει» κρίνεται αβάσιμος και απορριπτέος, καθότι η επίκληση της καλής πίστης δεν αρκεί από μόνη της, αλλά ο συναλλασσόμενος οφείλει να την αποδεικνύει με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων, που φέρει το βάρος απόδειξης της καλής του πίστης, δεν απέδειξε αυτήν ούτε κατά τη λήψη των επίδικων στοιχείων, ούτε όμως απέδειξε με οποιονδήποτε τρόπο ότι πραγματοποιήθηκαν οι φερόμενες ως συντελεσθείσες συναλλαγές (ΣτΕ 721/2014, 1313/2013). Και τούτο διότι δεν προσκόμισε ανταποδεικτικώς στοιχεία (τρόπο εξόφλησης, τρόπο μεταφοράς, κλπ.), τα οποία θα μπορούσαν να κλονίσουν την πραγματική βάση των διαπιστώσεων του ελέγχου και να δικαιολογήσουν την ανάμειξη της εκδότης επιχείρησης στις οικείες συναλλαγές. Επιπλέον, από τις διαπιστώσεις ελέγχου που παρατίθενται στις οικείες εκθέσεις ελέγχου καθίσταται πρόδηλο ότι δεν πραγματοποιήθηκαν οι απεικονιζόμενες στα επίδικα τιμολόγια συναλλαγές, γεγονός που απέδειξε κατά τα ανωτέρω η φορολογική αρχή, η οποία φέρει πράγματι το σχετικό βάρος απόδειξης. Συνεπώς, σύμφωνα και με την προεκτεθείσα νομολογία του ΣτΕ, δεν είναι δυνατό να τεθεί θέμα καλής πίστης του προσφεύγοντος-λήπτη των στοιχείων.

αμφισβητούμενων συναλλαγών (ΣτΕ 116/2013).

Επειδή, η υπ' αριθμόαθωτική απόφαση από το ποινικό Δικαστήριο (την οποία ισχυρίζεται ο προσφεύγων) δεν επιφέρει υποχρεωτικούς τα ίδια αποτελέσματα στη Διοικητική Διαδικασία.

Επειδή, όπως προκύπτει με την απόέκθεση ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Θεσσαλονίκης αποδεικνύεται ότι δεν υπήρχε δυνατότητα πραγματοποίησης των συναλλαγών και συνεπώς είναι ΕΙΚΟΝΙΚΑ όλα τα φορολογικά στοιχεία που εξέδωσε κατά την έννοια των ανύπαρκτων συναλλαγών όπως αναλύονται από τις διατάξεις του άρθρου 19 παραγ.4 του Ν. 2523/97 και κατόπιν αυτού η Δ.Ο.Υ. Βόλου δέχτηκε και καταλόγισε ότι οι συναλλαγές δεν ήταν πραγματικές αν και διενεργήθηκαν από πρόσωπο άλλο από το αναγραφόμενο και δεν αποδεικνύεται η καλή πίστη (αιτιολογημένη έκδοση συναλλαγής). .

Επειδή, διενήργησε έκπτωση φόρου εισροών, ως λήπτης εικονικών φορολογικών στοιχείων, επιβάλλεται το ειδικό πρόστιμο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 2523/97 και είναι **ισόποσο με το τριπλάσιο του φόρου που εξέπεσε**, ανεξάρτητα αν δεν προκύπτει τελικά ποσό φόρου για καταβολή δηλαδή και

Ειδικό Πρόστιμο 6,094,44€x3=18.283,32€

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην απόΈκθεση Ελέγχου προστίμου Φ.Π.Α. της Δ.Ο.Υ. Νέας Μαγνησίας Βόλου επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη απόφαση, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με αρ. πρωτ.ενδικοφανούς προσφυγής τουκατά της υπ'αριθμ.Πράξης Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Νέας Μαγνησίας Βόλου , διαχειριστικής περιόδου.....

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Χρήση 2003

Πρόστιμο άρθρου 6 του ν. 2523/1997 ευρώ 6.094,44x3=18.283,22.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).